

**НАСТАВНО –НАУЧНОМ /УМЈЕТНИЧКОМ ВИЈЕЋУ
ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА
СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У ИСТОЧНОМ САРАЈЕВУ**

Предмет: Извјештај комисије о пријављеним кандидатима за избор у академско звање редовни професор, ужа научна/умјетничка област **Општа педагогија** (ужа образовна област **Општа педагогија**, предмети: *Увод у педагогију, Основи педагошке статистике, Статистика у педагошком истраживању, Педагогија - на нематичним катедрама и Компоненте васпитања*).

Одлуком Наставно-научног вијећа Филозофског факултета у Палама, Универзитета у Источном Сарајеву, број ННВ: 1650/17 од 13. 6. 2017., именовани смо у Комисију за разматрање конкурсног материјала и писање извјештаја по конкурс, објављеном у дневном листу *Глас Српске* од 24. 5. 2017. године, за избор у академско звање редовни професор, ужа научна област Општа педагогија (ужа образовна област Општа педагогија, предмети: *Увод у педагогију, Основи педагошке статистике, Статистика у педагошком истраживању, Педагогија - на нематичним катедрама и Компоненте васпитања*).

ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

Састав комисије¹ са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назив научне области, научног поља и уже научне/умјетничке области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен:

1. Проф. др Ненад Сузић, редовни професор, предсједник
Научна област: Друштвене науке
Научно поље: Педагошке науке
Ужа научна област : Општа педагогија
Датум избора у звање: 27. 10. 2004.
Универзитет у Бањој Луци
факултет/академија: Филозофски факултет

3. Проф. др Вељко Банђур, редовни професор, члан
Научна област: Друштвене науке
Научно поље: Педагошке науке
Ужа научна област : Дидактика
Датум избора у звање: 15. 11. 1993.
Универзитет у Источном Сарајеву
факултет/академија: Педагошки факултет

2. Проф. др Светозар Богојевић, редовни професор, члан
Научна област: Друштвене науке
Научно поље: Педагошке науке
Ужа научна област : Општа педагогија
Датум избора у звање: 26. 12. 2012.
Универзитет у Бањој Луци
факултет/академија: Филозофски факултет

¹ Комисија се састоји од најмање три наставника из научног поља, од којих је најмање један из уже научне/умјетничке за коју се бира кандидат. Најмање један члан комисије не може бити у радном односу на Универзитету у Источном Сарајеву, односно мора бити у радном односу на другој високошколској установи. Чланови комисије морају бити у истом или вишем звању од звања у које се кандидат бира и не могу бити у сродству са кандидатом.

На претходно наведени конкурс пријавио се 1 (један) кандидат:

1. Проф. др Златко Павловић

На основу прегледа конкурсне документације, а поштујући прописане чланове² 77. Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“ бр. 73/10, 104/11, 84/12, 108/13, 44/15, 90/16), и 148. и 149. Статута Универзитета у Источном Сарајеву и чланове 5., 6., и 38.³ Правилника о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву, Комисија за писање извјештаја о пријављеним кандидатима за изборе у звања, Наставно-научном вијећу Филозофског факултета и Сенату Универзитета у Источном Сарајеву подноси слиједећи извјештај на даље одлучивање:

ИЗВЈЕШТАЈ

КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

I ПОДАЦИ О КОНКУРСУ
Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке
На Филозофском факултету Пале, на 239. сједници Наставно-научног вијећа, одржаној б. 4. 2017, донесен је приједлог одлуке о расписивању конкурса за избор у звање редовног професора за ужу научну област Општа педагогија (ужа образовна област Општа педагогија , предмети: <i>Увод у педагогију, Основи педагошке статистике, Статистика у педагошком истраживању, Педагогија - на нематичним катедрама и Компоненте васпитања</i>). Одлука је потврђена на Сенату Универзитета у Источном Сарајеву, 18. 5. 2017.
Дневни лист, датум објаве конкурса
Глас Српске, 24. 5. 2017. године
Број кандидата који се бира
Један (1)
Звање и назив уже научне/умјетничке области, уже образовне области за коју је конкурс расписан, списак предмета
Академско звање редовни професор, ужа научна област Општа педагогија (ужа образовна област Општа педагогија, предмети: <i>Увод у педагогију, Основи педагошке статистике, Статистика у педагошком истраживању, Педагогија - на нематичним катедрама и Компоненте васпитања</i>).
Број пријављених кандидата
Један (1)

² У зависности од звања у које се кандидат бира, наводи се члан 77. или 78. или 87.

³ У зависности од звања у које се кандидат бира, наводи се члан 37. или 38. или 39.

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА
ПРВИ КАНДИДАТ
1. ОСНОВНИ БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ
Име (име једног родитеља) и презиме
Златко (Миодраг) Павловић
Датум и мјесто рођења
11. 2. 1967. године, Доња Трамошња (Сански Мост)
Установе у којима је кандидат био запослен
Филозофски факултет Пале, Универзитет у Источном Сарајеву
Звања/радна мјеста
асистент, виши асистент, доцент, ванредни професор
Научна област
Друштвене науке
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима
Друштво педагога Републике Српске
2. СТРУЧНА БИОГРАФИЈА, ДИПЛОМЕ И ЗВАЊА
Основне студије/студије првог циклуса
Назив институције, година уписа и завршетка
Упис на Филозофски факултет у Сарајеву 1988. године (обновљен упис на Филозофском факултету у Источном Сарајеву, 1994. године), завршетак студија 1995. године.
Назив студијског програма, излазног модула
Педагогија и психологија
Просјечна оцјена током студија ⁴ , стечени академски назив
9,46; Професор педагогије и психологије
Постдипломске студије/студије другог циклуса
Назив институције, година уписа и завршетка
Филозофски факултет у Бањој Луци, упис 1999., завршетак 2002. године.
Назив студијског програма, излазног модула
Педагогија
Просјечна оцјена током студија, стечени академски назив
9,28; Магистар педагошких наука
Наслов магистарског рада
Имплицитне теорије о учењу и школски успјех код ученика завршних разреда основне школе
Ужа научна/умјетничка област
Општа педагогија
Докторат/студије трећег циклуса
Назив институције, година уписа и завршетка (датум пријаве и одбране дисертације)
Филозофски факултет у Бањој Луци, пријава 14. 4. 2005. , одбрана 16. 3. 2006.
Наслов докторске дисертације
Циљне оријентације у учењу
Ужа научна област
Општа педагогија

⁴ Просјечна оцјена током основних студија и студија првог и другог циклуса наводи се за кандидате који се бирају у звање асистента и вишег асистента.

Претходни избори у звања (институција, звање и период)

1. Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву, асистент, 1996. – 2002.
- 2⁵. Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву, виши асистент, 2002. – 2006.
3. Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву, доцент, 2006. – 2011.
4. Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву, ванредни професор, од 2011. године.

3. НАУЧНА/УМЈЕТНИЧКА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА**Радови прије првог и/или посљедњег избора/реизбора****Научни радови објављени у часописима и зборницима**

- Павловић, З. (2002). Ученичке имплицитне теорије о функцији учења. *Настава, бр. 1*, 85-99.
- Павловић, З. (2002). Повезаност ученичких техника и навика учења са њиховим имплицитним теоријама о учењу. *Педагогија, бр. 4*, 82-92.
- Павловић, З. (2002). Ставови ученика виших разреда основне школе према учењу. У књизи: *Радови Филозофског факултета Пале. 3-4 / 2001-2002.* (179- 190). Филозофски факултет на Палама.
- Павловић, З. (2003). Контекстност интерактивног учења. *Наша школа, бр. 1-2*, 226-239.
- Павловић, З., Кнежевић, С. (2003). Осавремењивање начина студирања на Филозофском факултету у Српском Сарајеву. У књизи: *Универзитетска настава на почетку 21. вијека.* (219-230). Бијељина: Педагошки факултет.
- Павловић, З. (2003). Ученичке циљне оријентације у учењу. У књизи: *Радови Филозофског факултета Пале. 5 / 2003.* (177- 190). Филозофски факултет на Палама.
- Павловић, З. (2005). Особине наставника и ученички доживљај учења. У књизи: *Радови Филозофског факултета Пале. 6-7 / 2005.* (425- 443). Филозофски факултет на Палама.
- Павловић, З., Кнежевић, С. (2005). Мјерење способности процјењивања вриједности књижевног дјела код студената као средство унапређивања наставе књижевности. У књизи: *Наука и образовање (зборник радова са научног скупа) књига 6, том II.* (357-366). Филозофски факултет у Бањој Луци.
- Павловић, З. (2006). Однос студената педагогије и психологије према статистици. У књизи: *Радови Филозофског факултета Пале. 8 / 2006.* (153-171). Филозофски факултет на Палама.
- Павловић, З. (2007). Конструкција и мјерне карактеристике инвентара за мјерење циљних оријентација у учењу. *Иновације у настави, XX, 2007/2*, стр. 51-62.
- Павловић, З. (2007). Инструмент за мјерење неких компоненти метаразумијевања. У књизи: *Радови Филозофског факултета Пале. 9 / 2007, књига 2.* (89-109). Пале: Филозофски факултет.
- Павловић, З. (2008). Везе циљних оријентација у учењу са школским успјехом у зависности од нивоа способности ученика. У књизи: *Радови Филозофског факултета Пале. 10/ 2008, књига 2* (149-164). Пале: Филозофски факултет.
- Павловић, З. (2009). Лаичка схватања васпитања код студената педагогије. У књизи:

⁵ Навести све претходне изборе у звања.

Наука и настава на универзитету (зборник радова са научног скупа), књига 3/2 (341-354). Пале: Филозофски факултет.

Павловић, З. (2009). Превенција школског неуспјеха развијањем адекватних мотивационих оријентација за учење. У књизи: *Неприхватљиво понашање ученика и могућности превенције у школској средини (147-166)*. Источно Сарајево: Филозофски факултет.

Павловић, З. (2009). Ране форме поучавања. У књизи: *Радови Филозофског факултета Пале. 11/ 2009, књига 2 (127-145)*. Пале: Филозофски факултет.

Павловић, З. (2009). Узроци промјена у универзитетској настави. *Наша школа, бр. 3-4, 127-140*.

Павловић, З. (2010). Неке могућности повезивања педагогије са другим наукама. У књизи: *Интердисциплинарност и јединство савремене науке (зборник радова са научног скупа), књига 4/2 (337-350)*. Пале: Филозофски факултет.

Павловић, З. (2010). Од када постоји поучавање. У књизи: *Радови Филозофског факултета Пале. 12/2010, књига 2 (стр. 37-46)*. Универзитет у Источном Сарајеву, Филозофски факултет.

Павловић, З. (2011). Значење које за студенте педагогије има термин „политика васпитања“. У књизи: *Наука и политика (зборник радова са научног скупа), књига 5/2 (513-523)*. Пале: Филозофски факултет.

Неучне књиге

Павловић, З. (2010). *Мотивационе оријентације и школско учење*. Источно Сарајево: Филозофски факултет Пале.

Павловић, З. (2011). *Развојни облици васпитања*. Источно Сарајево: Филозофски факултет Пале.

Радови послје последњег избора/реизбора⁶

Научни радови објављени у часописима и зборницима:

Павловић, З. (2011). Мотивационе оријентације неуспјешних ученика са натпросјечно развијеним когнитивним способностима . У зборнику радова са научног скупа *Настава и учење – стање и проблеми (стр.305-320)*, Ужице: Учитељски факултет.

У раду су приказани резултати истраживања заступљености мотивационих оријентација код ученика који у школи не показују задовољавајући успјех, а имају натпросјечно развијене когнитивне способности. Значај истраживања огледа се у расвјетљавању неких фактора који могу имати утицаја на неуспјех ученика чији су когнитивни капацитети довољни не само за задовољавајући, него и за добар успјех. Мотивационе оријентације су регистроване мјерењем циљних оријентација у учењу, а истраживање је проведено на узорку од 639 ученика седмог, осмог и деветог разреда основне школе. Резултати сугеришу да неуспјешни натпросјечно способни ученици показују озбиљан мотивациони дефицит који резултира понашањем у којем они примјењују различите стратегије избјегавања ситуација у којима могу испасти некомпетентни, а посебно показују

⁶ Навести кратак приказ радова и књига (научних књига, монографија или универзитетских уџбеника) релевантних за избор кандидата у академско звање.

одсуство тежње ка активном дјеловању у циљу овладавања ситуацијама школског учења. О дефициту у мотивационо-емоционалној сфери код ових ученика говори и израженије присуство анксиозности у ситуацијама учења у поређењу са успјешним ученицима.

Павловић, З. (2011). Нека питања идентитета педагогије у виртуелном добу. У књизи: *Радови Филозофског факултета Пале*. 13/2011, књига 2 (стр. 29-42). Универзитет у Источном Сарајеву, Филозофски факултет.

У раду је образложен став да убрзано ширење виртуелних технологија и њихов све већи уплив у све сфере живота (виртуелизација) има значајан утицај и у области науке. Иако нешто спорије у односу на природне, тај утицај се све више осјећа и у друштвеним наукама, па отуд и у педагогији. Примјена виртуелног окружења у педагогији остварује се на неколико начина утичући на оне суштинске карактеристике које педагогију чине посебном науком (њене конститутивне компоненте) и које одређују њен идентитет. Ови утицаји неће значити радикалне промјене у идентитету педагогије као науке, него ће у будућности водити својеврсном проширивању идентитета педагогије. Навођењем различитих истраживања, дати су примјери за неколико начина на које виртуелна стварност утиче на педагогију и промјене њеног идентитета.

Павловић, З. (2012). Учење у виртуелном окружењу. У књизи: *Наука и идентитет (зборник радова са научног скупа)*, књига 6/2 (481-492). Пале: Филозофски факултет.

У тексту је приказана и објашњена једна класификација начина на које се виртуелна стварност може користити у сврху подстицања учења. Та класификација полази од улоге коју субјект може имати у виртуелном окружењу креираном у сврху учења. Субјект се у таквом виртуелном окружењу (преко свог аватара) може појавити у сљедећим улогама: а) ученик поучаван од стране виртуелног наставника, б) ученик који је у интеракцији са ликовима других ученика (компјутерски управљани ликови или аватари других субјеката), било да се ради о поучавању од виртуелних наставника, било да се ради о интеракцији међу ученицима без присуства наставника, в) наставник који поучава ученике (било да су компјутерски управљани ликови, било да су аватари других субјеката), г) ученик који стиче искуства у различитим ситуацијама ван контекста непосредног поучавања од стране наставника.

Павловић, З. (2012). Ваше дијете васпитавае ви, наставници и велики брат. У књизи: *Радови Филозофског факултета Пале*. 14/2012, књига 2 (стр. 21-32). Универзитет у Источном Сарајеву, Филозофски факултет.

У раду се анализирају неке промјене у области васпитања карактеристичне за савремено друштво. Полази се од става да значајне друштвене промјене доводе до промјена и у преовлађујућим концепцијама васпитања, па се разматрају неке класификације васпитних концепција. Посебна је пажња посвећена подјели концепција васпитања коју разрађује руски педагог Луков, са нагласком на концепцију индивидуалног преживљавања (или васпитну парадигму индивидуалног преживљавања у друштву ризика, како је он именује) пошто она описује основне промјене васпитања у данашњем друштву.

Павловић, З. (2013). Рекапитулациона интерпретација васпитања у прошлости и данас. У књизи: *Наука и традиција (зборник радова са научног скупа)*, књига 7, том 2/1 (553-570). Пале: Филозофски факултет.

Рад представља краћу расправу о значају теорије рекапитулације за теоријско објашњавање природе васпитања. У првом дијелу рада скициран је историјски развој теорије рекапитулације, са посебним освртом на пренос рекапитулационих идеја у област васпитања. Образложен је основни недостатак тог старог рекапитулационизма због којег је он био одбачен, а који се огледа у немогућности старих рекапитулациониста да довољно увјерљиво одговоре на питање: шта је то из културне филогенезе што бива рекапитулирано у културној онтогенези. У другом дијелу су приказане основне поставке теорије Кјерана Игана као представника новог рекапитулационизма. Он наведени недостатак превазилази тако што на поменуто питање одговара да се током културног развоја индивидуе рекапитулира употреба одређених когнитивних оруђа која посредују развој карактеристичних облика разумијевања свијета. Услед примјене истих когнитивних оруђа на одређеним фазама и филогенетског и онтогенетског развоја имамо сличности у начину на који свијет разумијева и човјечанство на почетку свог постојања и мало дијете на почетку свог живота, а овај паралелизам се може пратити и у свим накнадним фазама развоја. Посматрање културног развоја индивидуе као процеса који садржи елементе рекапитулације културног развоја човјечанства има сасвим одређене импликације, како за организацију и реализацију практичне васпитне дјелатности, тако и за теоријска објашњавања феномена васпитања.

Павловић, З. (2013). Универзитетска настава у свјетлу теорије Кјерана Игана. У зборнику радова са научног скупа *Наука и савремени универзитет 2*, књига 1, *Хуманизација универзитета* (стр. 25-39). Ниш: Филозофски факултет.

У раду је дата скица теорије Кјерана Игана и наведене неке импликације његове теорије за универзитетску наставу. Према тој теорији, постоји редослијед којим је човјечанство током филогенетског развоја овладавало различитим когнитивним оруђима, те у складу са тим и правилан редослијед начина на које су људи разумијевали свијет око себе. Током индивидуалног развоја појединца (онтогенеза), понавља се исти редослијед овладавања когнитивним оруђима, што значи да се понавља и исти низ начина разумијевања свијета. Иган на основу те основне идеје разрађује посебан поглед на васпитање као и конкретне препоруке за наставу у образовним институцијама. Поглед на универзитетску наставу из угла ове теорије подсјећа да она има важну улогу у развојању највиших облика разумијевања свијета, одговарајућег погледа на свијет, те ју је стога оправдано посматрати и у васпитном, а не само образовном контексту.

Павловић, З. (2013). Концепције васпитања код студената педагогије и психологије. У књизи: *Радови Филозофског факултета Пале*. 15/2013, књига 2 (стр. 109-122). Универзитет у Источном Сарајеву, Филозофски факултет.

У првом дијелу рада се анализира неколико приступа класификовању концепција васпитања. Једна од њих је одабрана као теоријска основа истраживања о заступљености концепција васпитања код студената који студирају педагогију и психологију. У другом дијелу рада су приказани резултати тог истраживања који сугеришу да током студија долази до промјена у заступљености различитих концепција васпитања.

Павловић, З. (2014). Могућности унапређења педагошких компетенција васпитача у свјетлу теорија К. Игана. У зборнику радова са међународне научно-стручне конференције *Компетенција васпитача за друштво знања* (стр. 46-54). Кикинда: Висока школа струковних студија за образовање васпитача.

У првом дијелу раду приказане су основе теорије васпитања К. Игана. Он реafirмише

рекапитулациону интерпетацију васпитања, комбинујући неке идеје старих рекапитулациониста са идејама Виготског. Према Игану, васпитање најбоље можемо схватити као процес у којем индивидуа рекапитулира различите врсте разумијевања свијета развијене током културне историје. У другом дијелу рада приказан је модел обраде садржаја учења који Иган разрађује, а који је утемељен на његовој теорији. Модел је посебно примјенљив на старијем предшколском узрасту, тако да његово упознавање може унаприједити компетенције васпитача у предшколским установама.

Павловић, З. (2014). Да ли васпитавамо или едукујемо? У књизи: *Наука и глобализација (зборник радова са научног скупа), књига 8, том 2/2 (709-720)*. Пале: Филозофски факултет.

Рад се бави неким проблемима педагошке терминологије и садржи резултате анализе учесталости употребе термина *васпитање, образовање и едукација* у радовима објављеним у часопису *Педагогија* у периоду од 2002. до 2011. године. У раду су, такође, приказани и резултати мањег истраживања о разликама у значењима које за студенте филозофског факултета имају појмови *васпитање* и *едукација*. Показало се да је у анализираном часопису највише заступљен термин *образовање* (62%), затим *васпитање* (32%), онда сложеница од та два термина, нпр *васпитно-образовни* (3,8%), а најмање термин *едукација* (2,2%). У другом дијелу рада су приказни резултати истраживања проведеног међу студентима о томе какво значење за њих имају појмови *васпитање* и *едукација*. Семантички диференцијал је показао да студенти оба термина лоцирају у оном дијелу семантичког простора који указује на пожељне карактеристике, али су *васпитање* процјењивали као нешто што је позитивније, док је *едукација* за њих нешто што се одликује већом динамичношћу. Резултати оба истраживања су продискутовани са становишта утицаја глобализацијских процеса на домаћу педагошку терминологију.

Павловић, З. (2014). Квалитет еколошког васпитања. У књизи: *Квалитет васпитно-образовног рада (зборник радова са Другог конгреса педагога Републике Српске), зборник II (59-74)*. Бања Лука: Друштво педагога Републике Српске.

У раду се квалитет васпитања разматра са становишта улоге коју оно може имати у отклањању потенцијалних опасности које се надвијају над човјечанством. Међу таквим опасностима посебно мјесто имају проблеми деградације животне средине и нерационалног трошења природних ресурса. У том контексту све већи значај добијају васпитање за одрживи развој. Квалитетним васпитањем се може сматрати такво васпитање које доприноси добробити људи, које помаже задовољавању њихових потреба. Основна и општа потреба сваког човјека је да живи и да живи квалитетно. Према томе се квалитетним васпитањем може третирати такво васпитање које нове нараштаје припрема за квалитетан живот. Због тога се проблем квалитета васпитања може посматрати у тијесној вези са проблемом квалитета живота.

Павловић, З. (2014). Нека запажања о повратној вези у васпитању. У књизи: *Радови Филозофског факултета Пале*. 16/2014, књига 2 (стр. 151-164). Универзитет у Источном Сарајеву, Филозофски факултет.

У раду је начињен покушај да се успјешност васпитног процеса повеже са ефикасношћу повратне везе у систему васпитања. Наиме, васпитање се може посматрати као систем у којем важе општи закони карактеристични за системе. Један од основних механизма који описује функционисање система јесте механизам повратне везе. Тај

механизам дјелује и у васпитању. Најважнији елемент механизма повратне везе је повратна информација. У тексту је квалитет повратне информације у васпитању доведен у везу са идејом Виготског о различитим типовима учења са становишта положаја дјетета у односу на програм учења. Образложена је идеја да квалитет повратне информације у васпитању зависи од тога у којој мјери васпитаник контролише програм учења.

Павловић, З. (2015). Процјене студената о заступљености парадигми васпитања у породици, школи и информативним медијима. У књизи: *Наука и слобода (зборник радова са научног скупа), књига 9, том 2/2 (699-714)*. Пале: Филозофски факултет.

Луков разликује четири парадигме васпитања: парадигма ауторитарног васпитања, парадигма васпитања у складу са природом, парадигма васпитања у колективу и парадигма индивидуалног преживљавања у друштву ризика. Полазећи од те подјеле, конструисан је инструмент на којем су испитаници процјењивали заступљеност тих парадигми васпитања у породици, школи и на информативним медијима. Испитаници су били студенти педагогије, психологије и новинарства на Филозофском факултету Пале (њих 227). Код свих испитаника су углавном регистроване исте тенденције. Сви су процјењивали да је парадигма ауторитарног васпитања најзаступљенија у породици, мање у школи, а најмање заступљена у медијима. Исте процјене су дали и кад је ријеч о заступљености парадигме васпитања у складу са природом. За парадигму васпитања у колективу процијенили су да је више заступљена у породици и школи него на медијима. Кад је ријеч о заступљености парадигме преживљавања у друштву ризика, код студената педагогије и психологије нису регистроване разлике у процјенама заступљености, док су студенти новинарства процијенили да је та парадигма заступљенија у медијима него у школи и породици.

Павловић, З. (2015). Аналогије у Великој дидактици. *Учење и настава*, 3, 425 – 440.

У првом дијелу рада дате су уводне напомене о аналогијама и могућностима њихове примјене у комуникацији, посебно наставној и научној. Приказане су и основе једне од најобухватнијих теорија која се бави аналогијама (теорија структурног мапирања). У другом дијелу рада приказани су резултати анализе текста Велике дидактике Ј. А. Коменског, којом су идентификоване и класификоване метафоре и аналогије кориштене у тексту. Оваква анализа представља још један приступ тексту великог педагога и из посебног угла показује колико интелектуално богатство нам је овај класик оставио у наслијеђе.

Павловић, З. (2015). Аналогије као педагошко средство у учењу страног језика. *Радови Филозофског факултета Пале*. 17 (стр. 165-182). Универзитет у Источном Сарајеву, Филозофски факултет.

Аналогије се могу користити као средство које олакшава учење. То посебно важи за учење садржаја који су апстрактни и од свакодневног животног искуства удаљени. Адекватна педагошка примјена аналогија омогућује стварање моста између оног што ученици већ знају и оног што треба да науче. Аналогије се могу ефикасно користити и код учења страног језика. У раду су наведени неки примјери у којима су аналогије примјењене у сврху подстицања различитих аспеката учења страног језика. У закључку је продискутовано питање у којим од тих аспеката се примјена аналогија показује посебно успјешном.

Павловић, З. (2015). Аналогије у свјетлу конструктивистичког приступа учењу. *Нова школа*, X(2), 25-38.

У тексту су приказане основне поставке конструктивистичког приступа учењу као и неке теоријске поставке којима се објашњава начин на који се аналогије могу примијенити у функцији подстицања учења. Потом је улога аналогија у учењу продискутована са становишта конструктивистичких поставки. Указано је на вишеструку улогу коју аналогије имају у процесу конструкције знања.

Павловић, З. (2015). Могућности примјене аналогија у методологији. У књизи: *Стање и перспективе истраживања у хуманистичким и друштвеним наукама* (зборник радова са научног скупа), књига 16, (433-452). Филозофски факултет у Бањој Луци.

Након кратког представљања основних поставки теорије структурног мапирања, у раду су анализирани улоге које аналогије могу имати као методолошко средство у науци. Указано је на непосредну и посредну везу аналогија са методологијом. Непосредна указује на улогу аналогија као средства које олакшава интерпретацију резултата истраживања и као средства за формулисање истраживачких хипотеза. Посредна веза односи се на улогу аналогија у олакшавању комуникације научника са широм јавношћу и на њихову функцију у методолошком оспособљавању научног кадра. Ове улоге, које аналогије могу имати у методолошком контексту, илустроване су примјерима.

Павловић, З. (2016). Аналогије у уџбеницима физике за завршни разред основне школе. *Зборник Института за педагошка истраживања*, 48 (1), 70-86.

У уводном дијелу рада размотрена су нека питања педагошке примјене аналогија и приказане основне поставке теорије структурног мапирања – теорије која објашњава начин на који аналогије функционишу. У другом дијелу рада приказани су резултати анализе примјене аналогија у уџбеницима физике за осми разред који су у употреби у основним школама у Србији. Резултати показују да се учесталост примјене аналогија креће у распону уобичајеном за уџбенике тог типа, да доминирају вербалне у односу на сликовне и вербално-сликовне аналогије, те да су аналогије сразмјерно најчешће кориштене код најапстрактнијих и од свакодневног ученичког искуства најудаљенијих садржаја. Кад је ријеч о сложености, доминирају обогаћене аналогије, док је број простих и проширених осјетно мањи. Аутори уџбеника показују осјетљивост према захтјеву да област која је основа аналогије ученицима буде добро позната. Код готово половине аналогија базни домен је узет из свакодневног животног искуства ученика.

Sladoje-Bošnjak, B., **Pavlović, Z.**, Vujević, V., Kovač, N., Škurić, M., Dlabač, T., Milenković, P., Klemenović, J., Janičić, B., Platsidou, M., Diamantopolou, G., Kartasidosu, L., Papakonstantinou, D., Zukić, M., Hodžić, L., Bjelan-Guska, S., Kafedžić, L., Šušnjar, S. (2016). Transition planing for higher education students with disabilities: A comparative analysis of the opinions of employers in Serbia, Bosnia and Herzegovina and Montenegro. In T. Ćirić, S. Jovanović (Eds.), *The Seventh International Conference on eLearning* (99-103). Belgrade: Belgrade Metropolitan University.

У раду су приказани резултати истраживања о проблемима са којима се особе са инвалидитетом сусрећу након завршетка студија и при уласку у свијет рада из угла послодаваца. Истраживањем је обухваћено преко 400 испитаника (потенцијалних

послодавци за особе са инвалидитетом) из Србије Босне и Херцеговине и Црне Горе. Урађена је компаративна анализа њихових ставова.

Павловић, З. (2017). Контекстност учења у виртуелној стварности. У зборнику радова са научног скупа *Наука и стварност, књига 11, том 2* (139-150). Пале: Филозофски факултет.

Један од највећих проблема који прате учење у васпитно-образовним институцијама везан је са недостатком мотивације за учење. У великој мјери је то повезано са измијештањем учења из контекста природних животних токова. Учење затворено у школске учioniце је ванконтекстно учење – учење којем дјеча не виде смисао ни сврху. Проблем недостака мотивације за учење може се рјешавати подизањем нивоа контекстности учења. У том свјетлу нове могућности доносе виртуелне технологије и ширење њихове примјене. Виртуелизација омогућује да се неки сегменти свакодневног живота селе у виртуелну стварност. Тиме се шире могућности да учење опет буде саставни дио уобичајених животних токова, да буде контекстно, али сада контекстно у том виртуелном свијету. У раду су размотрени неки аспекти те виртуелне контекстуализације учења

Научне књиге и универзитетски уџбеници

Павловић, З. (2015). *Облици васпитања и онтогенеза*. Пале: Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву.

Научна монографија *Облици васпитања и онтогенеза* има наглашено интердисциплинарна обиљежја (од педагогије, преко културне антропологије и психологије до биологије) и настоји да веома комплексан феномен васпитања сагледа кроз призму различитих аспеката, како би дошао до што потпуније слике о њему. Доминантна перспектива коју аутор заузима у односу на васпитање јесте антрополошко-културолошка. Он се бави једним проблемом који је током педагошке историје био третиран на врло различите начине. У овим разматрањима васпитања, као кључног чиниоца, како развоја човјечанства, тако и развоја појединачног људског бића, покушаји повезивања његове филогенетске и онтогенетске димензије нису имали нарочитог успјеха. Такви покушаји подвођени су под рекапитулационизам, при чему је указивано на све недостатке који су карактеристични за примјену рекапитулационе идеје у објашњавању понашања човјека и његовог развоја. У књизи су наведена нека новија схватања која бацају ново свјетло на рекапитулациони приступ човјековом развоју и васпитању. Аутор потом повезује те идеје са неким идејама о развоју људске цивилизације и покушава дати специфичан допринос освјетљавању веза између филогенетске и онтогенетске димензије васпитања. При том полази од три извора: идеје теоретичара васпитања К. Игана који на васпитање гледа као на рекапитулацију начина разумијевања свијета који су се појавили у досадашњој људској историји, Тофлерове идеје о развоју цивилизације по обрасцу три развојна таласа (пољопривредно, индустријско и информатичко друштво) и идеја које је претходно објавио, а које се односе на четири облика васпитања и које он назива: спонтано, намјерно, масовно и медијско васпитање.

Као резултат такве синтезе, у књизи је представљена слика према којој се исти облици васпитања појављују и то истим редослиједом и током развоја цивилизације и током развоја појединачног људског бића. При том се као фактор који условљава то подударане у редослиједу јавља законити редослијед усвајања когнитивних оруђа, и на њима заснованих начина разумијевања свијета, који имају исти редослијед и током филогенезе и током онтогенезе.

Аутор је своје ставове убједљиво образложио и навео примјере и чињенице које говоре у прилог тим ставовима.

Предговор и Увод припремају читаоца за даље праћење текста скицирајући његове

основне обресе и указујући на начин на који је он организован.

У поглављу *Облици васпитања и васпитне формације* аутор излаже основе свог схватања о четири облика васпитања. Након изношења услова који би требало да задовоље приступ васпитању који претендује да има развојни карактер, аутор настоји показати да сагледавање развоја васпитања кроз појављивање његових развојних облика и њихове интеграције задовољава те услове.

Поглавље *Рекапитулациона идеја и васпитање* посвећено је покушајима примјене рекапитулационе идеје у објашњавању васпитања и разлозима неуспјеха старог рекапитулационизма. Овдје су презентоване идеје К. Игана који настоји удахнути нови живот бар неким елементима рекапитулационог погледа на васпитање.

Облици васпитања на онтогенетској димензији је највеће по обиму и, слободно се може рећи, централно поглавље књиге. У овом поглављу се разматрају везе између Иганових врста разумијевања свијета и Тофлерових таласа у развоју цивилизације. Истиче се комплексност тих веза у том смислу да међу њима не постоји једнозначна веза према којој би одређена врста разумијевања представљала неки ексклузивни начин на који људи у једном историјском периоду поимају свијет. Везе између цивилизацијских таласа и врста разумијевања огледају се у томе што одређени периоди у цивилизацијском развоју обезбјеђују организовану, систематску подршку одређеној врсти разумијевања свијета.

У овом поглављу аутор разрађује и везу између врста разумијевања и облика васпитања. Поменуто подршку, која се на одређеној етапи цивилизацијског развоја пружа усвајању одређених когнитивних средстава, аутор објашњава тиме да је управо васпитање средство којим заједница подстиче своје чланове да овладају когнитивним средствима на којима почивају различите врсте разумијевања. На основу тога изводи везе облика васпитања са врстама разумијевања свијета. Отуд се врсте разумијевања (и когнитивна оруђа на којима оне почивају) јављају као онај фактор који доводи до подударња у редослиједу јављања облика васпитања и током развоја човјечанства и током развоја појединца. У другом дијелу овог поглавља аутор описује сваки од облика васпитања уз објашњавање његове везе са карактеристичним когнитивним средствима која се тим обликом усвајају, а на којима почива одређена врста разумијевања. За сваки облик васпитања дате су и оквирне узрасне границе када се током развоја појединца одређени облик васпитања уводи кроз прве назнаке, када долази до убрзаног увођења елемената тог облика и када се довршава његово увођење у васпитну стварност појединца.

Нека предвиђања о будућности васпитања која се могу извести из раније презентованих идеја наведена су у поглављу *Будућност васпитања са онтогенетског становишта*, а у поглављу *Завршна разматрања и нека спорна питања* аутор је дао резиме идеја које је обрађивао у тексту уз покушај да начини њихову завршну синтезу. Посебно је интересантан *Дијалог са замисљеним читаоцем*, у којем аутор настоји да размотри још нека од важнијих питања која раније нису поменута, или им је посвећено недовољно пажње.

Свако од поглавља усмјерено је ка проучавању битних питања која су директно повезана са самом природом васпитања као предметом педагошке науке. Поглавља обухватају бројне аспекте питања реafirмације рекапитулационог погледа на васпитање, која су на више нивоа у овој студији разматрана и освијетљавана, што је чини комплексним дискурсом актуелних питања васпитања и онтогенезе.

Павловић, З. (2016). *Увод у педагошку статистику*. Пале: Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву.

Увод у педагошку статистику је универзитетски уџбеник намијењен прије свега студентима који студирају педагогију, али и студентима других сродних студија који се методолошки оспособљавају за реализацију истраживања и обраду истраживањима добијених података. Уџбеник обрађује теме које представљају основу методолошког оспособљавања педагога: основни статистички појмови, мјерење и нивои мјерења, примјена

статистичких поступака и њихове подјеле, дескриптивна статистика, статистика закључивања.

Аутор је покушао да корисницима олакша савладавање изложених садржаја примјеном неколико средстава. 1. Текст је организован у двије основне линије од којих једна садржи основне информације и објашњења, а друга садржи додатни текст који доноси уводне напомене, нека додатна појашњења, илустрације и сл. 2. На крају већих цјелина наведени су резимеи који садрже кључне појмове и односе изложене у тим цјелинама. 3. На крају већих цјелина налазе се питања и задаци за вјежбу који кориснику омогућују да провјери ниво у којем је савладао изложене садржаје. 4. Начин излагања је прилагођен нивоу математичких знања који студенти углавном имају при упису студија педагогије. 5. Посљедње поглавље садржи посебно конципиран поступак за избор статистичких средстава при рјешавању конкретних проблема у обради података добијених педагошким истраживањима.

4. ОБРАЗОВНА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА

Образовна дјелатност прије првог и/или /последњег избора/реизбора

Предмети на којима је кандидат био ангажован до последњег избора у звање:

Педагошка статистика, Методологија педагошких истраживања, Методика васпитнообразовног рада 1, Основи педагошке статистике, Статистика у педагошком истраживању, Педагошке основе мотивације и комуникације, Педагогија – на нематичним катедрама.

Током академске 2007/08. и 2008/09. године био је хонорарни наставник на предметима *Статистика у психологији 1* и *Статистика у психологији 2* на Филозофском факултету у Никшићу

Менторства:

1. Кандидат је био ментор у изради магистарског рада кандидата Мирјане Јефтовић на тему *Окружење ученика и циљне оријентације у учењу* који је одбраћен на Филозофском факултету Универзитета у Источном Сарајеву 2010. године (Комисија Проф. др Раде Поподић, проф. др Ненад Сузић и доц. др Златко Павловић).

Образовна дјелатност после последњег избора/реизбора

Навести све активности (уџбеници и друге образовне публикације, предмети на којима је кандидат ангажован, гостујућа настава, резултате анкете⁷, менторство⁸)

Предмети на којима је кандидат био ангажован од последњег избора у звање:

Увод у педагогију, Компоненте васпитања, Основе педагошке статистике, Статистика у педагошком истраживању, Педагошке основе мотивације и комуникације, Савремени токови у педагогији, Педагогија – општи курс.

Универзитетски уџбеници: Павловић, З. (2016). *Увод у педагошку статистику.*

Пале: Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву.

⁷ Као доказ о резултатима студентске анкете кандидат прилаже сопствене оцјене штампане из базе.

⁸ Уколико постоје менторства (магистарски/мастер рад или докторска дисертација) навести име и презиме кандидата, факултет, ужу научну област рада.

Резултати анкете

У табели су приказани просједи оцјена којим су студенти оцијенили кандидата за сваки семестар од љетњег семестра 2009/10. године.

семестар	209/10-2	2010/11-1	2010/11-2	2011/12-1	2011/12-2	2012/13-1	2012/13-2	2013/14-1	2013/14-2	2014/15-1	2014/15-2	2015/16-1	2015/16-2	2016/17-1
оцј.	4,48	5,00	4,79	4,78	4,60	4,87	4,89	4,96	4,93	4,84	4,83	4,96	4,87	4,82

Свака од просјечних оцјена је већа од просјечне оцјене свих наставника Универзитета у Источном Сарајеву за дати семестар.

Менторства:

Кандидат је био ментор у изради слједећих магистарских радова:

1. Ранка Шкркар: *Стилови рада наставника и однос ученика према настави* (рад одбрањен 2012. године пред комисијом: проф. др Ненад Сузић, доц. др Биљана Сладоје-Бошњак и проф. др Златко Павловић),

2. Тијана Батинић: *Педагошки аспекти подстицања унутрашње мотивације за школско учење* (рад одбрањен 2012. године пред комисијом: проф. др Војко Радомировић, доц. Др Биљана Сладоје-Бошњак и проф. др Златко Павловић).

Такође је ментор у изради докторске дисертације *Улога наставника и родитеља у формирању односа ученика према учењу* кандидата мр Ранке Перућица за коју је процедура одбране у току.

Био је члан комисија за одбрану пет магистарских радова, деветнаест мастер-радова и двије докторске дисертације.

5. СТРУЧНА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА

Навести учешће у НИ пројектима (одобрени и завршени: назив НИ пројекта са ознаком, период реализације, да ли је кандидат руководилац или учесник).
Остале стручне дјелатности.

Кандидат је као учесник учествовао на слједећим НИ пројектима:

1. Пројекат финансиран од стране Министарства науке и технологије Владе Републике Српске: *Стратегије учења страних језика*, који је реализован 2015. године на Филозофском факултету Универзитета у Источном Сарајеву (руководилац пројекта проф. др Биљана Сладоје-Бошњак).

2. Пројекат School-to-Work, Work Transition for Higher education students with disabilities in Serbia, Bosnia and Herzegovina and Montenegro (Координатор пројекта University of Macedonia) - Erasmus + Programme of the European Union, пројекат се реализује од 2016. године.

Остале стручне дјелатности:

Кандидат је рецензирао сљедеће књиге и уџбенике:

Кожух, Б., Максимовић, Ј. (2011) *Дескриптивна статистика у педагошким истраживањима*. Филозофски факултет Универзитета у Нишу.

Зекић, Б. (2015). *Васпитно-образовни рад Рељевске богословије (од 1882. до 1941. године)*. Пале: Народна библиотека.

Mikanović, B. (2016). *Научни развој педагогије и подручја васпитања*. Ванја Лука: Grafomark.

Такође је рецензирао радове у часописима:

Нова школа (Педагошки факултет у Бијељини)

Радови (Филозофски факултет Пале)

Наша школа (Друштво педагога Републике Српске)

Годишњак (Православни богословски факултет Универзитета у Источном Сарајеву)

Учествовао је са саопштењима на десет научних скупова.

6. РЕЗУЛТАТ ИНТЕРВЈУА СА КАНДИДАТИМА⁹

Интервју са кандидатом је обављен 14. 7. 2017. године на Филозофском факултету Универзитета у Источном Сарајеву. Током разговора је утврђено да је ријеч о изграђеном педагогу познатом у педагошким круговима. Чланови Комисије су констатовали његову оперијеленост за даљи развој на плану универзитетске наставне дјелатности и на плану научних истраживања у научној области за коју је расписан конкурс.

7. ИНФОРМАЦИЈА О ОДРЖАНОМ ПРЕДАВАЊУ ИЗ НАСТАВНОГ ПРЕДМЕТА КОЈИ ПРИПАДА УЖОЈ НАУЧНОЈ/УМЈЕТНИЧКОЈ ОБЛАСТИ ЗА КОЈУ ЈЕ КАНДИДАТ КОНКУРИСАО, У СКЛАДУ СА ЧЛАНОМ 93. ЗАКОНА О ВИСОКОМ ОБРАЗОВАЊУ¹⁰

Током једанаест година, док је био у звању доцента и ванредног професора, кандидат је држао предавања из наставних предмета уже научне области за које је конкурс расписан. Због тога нема потребе за држањем предавања из наставног предмета уже научне области приликом избора у звање редовног професора.

⁹ Интервју са кандидатима за изборе у академска звања обавља се у складу са чланом 4а. Правилника о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву (Интервју подразумјева непосредан усмени разговор који комисија обавља са кандидатима у просторијама факултета/академије. Кандидатима се путем поште доставља позив за интервју у коме се наводи датум, вријеме и мјесто одржавања интервјуа.)

¹⁰ Кандидат за избор у наставно-научно звање, који раније није изводио наставу у високошколским установама, дужан је да пред комисијом коју формира вијеће организационе јединице, одржи предавање из наставног предмета уже научне/умјетничке области за коју је конкурисао.

III ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ		
Експлицитно навести у табели у наставку да ли сваки кандидат испуњава услове за избор у звање или их не испуњава.		
Први кандидат		
Минимални услови за избор у звање ¹¹	испуњава/не испуњава	Навести резултате рада (уколико испуњава)
<i>Навести списак минимално прописаних услова</i>		
Проведен један изборни период у звању ванредног професора	испуњава	Кандидат је у звању ванредног професора од 2011. године.
Осам научних радова из области за коју се бира објављених након избора у звање ванредног професора.	испуњава	Кандидат је објавио 19 радова у научним часописима и зборницима радова (претходно наведена листа објављених радова) од којих је 16 из области за коју се бира.
Објављене двије књиге (научна књига, монографија или универзитетски уџбеник) након избора у звање ванредног професора.	испуњава	Кандидат има објављену једну научну монографију и један универзитетски уџбеник (претходно наведена листа објављених радова).
Успјешно реализовано менторство кандидата за степен другог или трећег циклуса.	испуњава	Кандидат је реализовао менторства при изради два магистарска рада. Био је ментор и при изради једне докторске дисертације за коју је процедура одбране у току.
Има успјешно остварену међународну сарадњу са другим универзитетима и релевантним институцијама	испуњава	Кандидат је преко учешћа на научним пројектима, учешћа у комисијама за одбране магистарских радова и докторских дисертација, те учешћа на научним скуповима остварио успјешну сарадњу са више других универзитета.
Додатно остварени резултати рада (осим минимално прописаних)		
Навести преостале публиковане радове, пројекте, менторства, ...		
Поред прописаних осам научних радова из области за коју се бира, кандидат је објавио још осам радова из те области. Осим тога је објавио и три рада из других области. Осим прописаног једног реализованог менторства, реализовао је још једно менторство.		
Приједлог кандидата за избор у академско звање		
Навести звање, ужу научну/умјетничку и образовну област за коју се кандидат предлаже са образложењем приједлога комисије. Уколико један или више кандидата задовољавају услове за избор у звање према конкурсу, комисија мора дати образложење о разлозима доношења своје одлуке, конкретно и јасно.		
Претходно изложени подаци недвосмислено показује да др Златко Павловић испуњава законске и научно-стручне услове за избор у звање редовног професора. Образложење Др Златко Павловић је: а) провео шест година у звању ванредног професора у истој научној области; б) објавио 19 (деветнаест) радова у научним часописима и зборницима са научних		

¹¹ У зависности у које се звање бира кандидат, навести минимално прописане услове на основу члана 77., 78. и 87. Закона о високом образовању односно на основу члана 37., 38. и 39. Правилника о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву

скупова; в) објавио једну научну монографију која обрађује нека теоријска питања природе васпитања; г) објавио један универзитетски уџбеник који се користи у настави; д) са саопштењима учествовао на десет научних скупова; њ) успјешно изводио наставу из више наставних предмета на првом и другом циклусу студија; е) био ментор при изради два магистарска рада; ж) био члан комисија за одбрану већег броја магистарских и мастер – радова, као и за одбрану двије докторске дисертације; з) учествовао у два научна пројекта; и) био рецензент већег броја публикација.

Комисија због тога са задовољством предлаже Наставно-научном вијећу Филозофског факултета на Палама, као и Сенату Универзитета у Источном Сарајеву да **др Златка Павловића изабере у звање редовног професора за ужу научну област Општа педагогија (ужа образовна област Општа педагогија).**

Ч Л А Н О В И К О М И С И Ј Е:

1. Проф. др Ненад Сузић, предсједник

2. Проф. др Вељко Банђур, члан

3. Проф. др Светозар Богојевић, члан

IV ИЗДВОЈЕНО ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

Уколико неко од чланова комисије није сагласан са приједлогом о избору дужан је своје издвојено мишљење доставити у писаном облику који чини саставни дио овог извјештаја комисије.

Ч Л А Н К О М И С И Ј Е:

1. _____

Мјесто: Пале

Датум: 14. 7. 2017.